

AAN HET WOORD:

ZEEVOGELSEIZOEN IN HET OPVANGCENTRUM VAN OOSTENDE

Ik werk nu ruim 5 jaar als vrijwilliger in het VOC Oostende en ik doe dit met hart en ziel. Ieder jaargetijdje zorgt voor specifieke diersoorten en zorgenkindjes.

Pascale met Ooievaar © VOC Oostende

Noordse stormvogel kan tijdelijk op een binnenzwembad en verhuist later dan wel naar buiten. Ook de Drie-teenmeeuw staat in het rijtje aan te schuiven.

Intake van Noordse stormvogel © VOC Oostende

Alhoewel ik in de lente en zomer uitermate graag voor de piepjonge verweesde zoogdieren zorg en ik in het voorjaar al piepend en tjiplend als een vogel de verweesde piepjonge vogeltjes voeder, is en blijft de winter aan de kust en zeker bij ons in het centrum altijd spannend. Vanaf de eerste noord-noordwesten- of zuidwestenwind kijk ik vol spanning uit naar de zeevogels. Zodra de weerman of –vrouw van drie of meer Beaufort spreekt en de wind dan ook nog eens uit zee komt, krijg ik al wat een onrustig gevoel over mij. Ook 2019 is niet anders, storm staat in ons centrum gelijk aan zeevogels.

Pascale en Eva wassen Fuut © VOC Oostende

Alhoewel het ieder jaar anders is wat betreft soorten zeevogels, aantal en oorzaak van aanspoelen op het strand, is het dit jaar de uitzonderlijke diversiteit die ervoor zorgt dat we enige creativiteit en extra aandacht aan de dag moeten leggen. In het bijzonder wanneer het tijd is om de zeevogels op de zwembaden te plaatsen. Wie kan immers met wie samen op het zwembad? De reeds aanwezige Jan-van-gent en de nieuwe Zee-koet blijken een goede match. Onze Fuut heeft echter al wat last van zijn voorjaarshormonen en blijkt een te fel beestje om samen met een andere vogel te plaatsen. Hij kan genieten van een privézwembad. De

Pascale en Isabelle wassen Noordse stormvogel © VOC Oostende

Pascale met net gewassen Grote jager © VOC Oostende

Jan-van-gent op zwembad © VOC Oostende

Na 5 jaar geassisteerd te hebben bij de intake zijn mijn vaardigheden als Cupido al heel wat angescherpt! De stabilisatie van de verzwakte zeevogels die gedurende de eerste dagen plaatsvindt, heeft voor mij reeds geen geheimen meer. Ook hen aan het eten krijgen met de diverse soorten vis gaat vrij vlot, ook al is enige dwang soms noodzakelijk.

Wat dit jaar uniek maakt voor mij is het wassen van de zeevogels. Ik kan met enige fierheid vertellen dat ik dit jaar onder vakkundige en strenge begeleiding het wassen van de zeevogels heb aangeleerd. Het is en blijft altijd een hele uitdaging om het bevulde vederkleed terug proper en vooral opnieuw waterdicht te krijgen

Vrijlating Zeeoet © VOC Oostende

na hun verblijf in de stabilisatie. Vooral het spoelen na het wassen blijft van cruciaal belang, wat toch enige oefening en ervaring vraagt. Zoveel mogelijk ervaring opdoen is de enige manier om het aan te leren. Ook het vasthouden bij het wassen vergt een specifieke techniek en vormt een ideaal moment om het wassen en spoelen van dichtbij te observeren.

Doordat stress een nefaste invloed heeft op het herstel van de zeevogels is het imperatief dat de 'houder' van de vogel en de 'wasser' goed op elkaar ingespeeld zijn, hoe korter de wasbeurt hoe beter. Het spreekt voor zich dat efficiëntie minstens even belangrijk is. Ook alle zeepresten moeten verwijderd zijn. Nog vele malen begeleiding en toezicht zullen zeer zeker nodig zijn om de spoeltechniek 100 procent onder de knie te krijgen. Wat voor de vogels moet zorgen voor een droog vederpak op de zwembaden zorgt voor ons eerder voor een nat pak. Om over ons kapsel nog maar te zwijgen...

Na het wassen en drogen is onze rode kamer de nieuwe uitdaging: de nu propere veren proper houden tijdens het voederen. De vis en vooral de olie van de vis mag nu in geen geval het vederpak opnieuw vervuilen. Het uittesten van de vogels op de zwembaden is vooral de eerste dagen een intens werkje. Eens de vogels mooi waterdicht zijn en ze in hun element op het water zitten, kan mijn geluk niet op en komt de beloning van ons werk dichterbij.

De puurste voldoening en waar we het allemaal voor doen, is uiteraard de uiteindelijke vrijlating. Tussen aankomst en vertrek blijft het een spannend traject dat de vogels moeten afleggen: intake, stabiliseren, wassen, het waterdicht worden, steeds langere perioden op het zwembad om tenslotte als kroon op het werk terug vrijgelaten te worden.

Het is en blijft voor mij dan ook een uitdaging en vooral een hele eer om de zeevogels te begeleiden tijdens hun verblijf in ons opvangcentrum, maar dit jaar blijft toch heel uniek: ik heb leren wassen!

Pascale De Cock, vrijwilliger dierenzorg sinds 2013

Vrijlating Fuut © VOC Oostende